

தமிழ் மஞ்சரி

(2024-2025 ஆம் கல்வியாண்டில் சேர்வோர்க்குரியது)

முதலாமாண்டு - இரண்டாம் பருவம்

முனைவர் த.கீதாஞ்சலி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

தல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

பொள்ளாச்சி - 642 001

DR. M. CHITRABABU M.A., MPHIL PH.D
NET

தமிழ் மஞ்சரி

(2024 - 2025 ஆம் கல்வியாண்டில் சேர்வோர்க்குரியது)
முதலாமாண்டு - இரண்டாம் பருவம்

முனைவர் த.கீதாஞ்சலி

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

பொள்ளாச்சி - 642 001

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை- 600 050.

☎: 044 - 26251968, 26258410

Language: Tamil
Thamizh Manjari
First Year - Semester - II
Author: Dr. T. Geethanjali
Assistant Professor, Tamil Department
Nallamuthu Gounder Mahalingam College, (Autonomous)
Pollachi - 642 001

First Edition : December, 2024

Copyright : Publisher

No.of Pages : 136

Publisher:

New Century Book House Pvt. Ltd.,

41-B, SIDCO Industrial Estate,
Ambattur, Chennai - 600 050.

Tamilnadu State, India.

• Email: info@ncbh.in

Online: www.ncbhpublisher.in

ISBN: 978 - 81 - 2344 - 769 - 8

Code No. A 5268

₹ 170/-

Branches

Ambattur 044- 26359906, Spenser Plaza (Chennai) 044-28490027
Trichy 0431-2700885 Pudukkottai 04322- 227773 Thanjavur 04362-231371
Tirunelveli 0462-4210990, 2323990 Madurai 0452-2344106, 4374106
Dindigul 0451-2432172 Coimbatore 0422-2380554 Erode 0424-2256667
Salem 0427-2450817 Hosur 04344-245726 Krishnagiri 04343-234387
Ooty 0423-2441743 Vellore 0416-2234495 Villupuram 04146-227800
Pondicherry 0413-2280101 Nagercoil 04652-234990

தமிழ் மஞ்சரி

முதலாமாண்டு - இரண்டாம் பருவம்

ஆசிரியர்: முனைவர் த. கீதாஞ்சலி

உதவிப் பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, (குன்னாட்சி)

பொள்ளாச்சி - 642 001

முதல் பதிப்பு : டிசம்பர், 2024

அச்சிட்டோர்: பாவை பிரின்டர்ஸ் (பி) லிமிடெட்.,

16 (142), ஜானி ஜான் காள் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

☎: 044 - 28482441

All rights reserved. No part of this book may be reprinted or reproduced or utilised in any form or by any electronic, mechanical, or other means, now known or hereafter invented, including photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, without permission in writing from the publishers.

இரண்டாம் பருவம் - முன் மாதிரித்தேர்வு -
(உரைநடை, இலக்கிய வரலாறு)

அலகு - 2 கால அளவு (15) மணி	வ. எண்.	ஆசிரியர்	கட்டுரைத்தலைப்புகள்	நேரப்பங்கீடு (நிமிடங்கள்)
	1.	அ.ச.ஞானசம்பந்தன்	தியினை நயந்தான்	18 hours
	2.	முனைவர் அ.மகபூபு	புறநானூற்றில் பொதுவியல் திணை	
	3.	முனைவர் ம.சித்ரகலா	பதினெண்கீழ்க்கணக்கு காட்டும் அறிவியல்	
	4.	முனைவர் க.தனலட்சுமி	ஆய்வு நோக்கில் சூளாமணி	
	வ. எண்.	இலக்கிய வரலாறு	நூல் வெளியீடு	
	1.	சைவம்	தமிழ் இலக்கிய வரலாறு கா. வாசுதேவன் 16 -43, திருநகர், திருவாணைக்கோவில், திருச்சிராப்பள்ளி.	
	2.	வைணவம்		

இரண்டாம் பருவம் - மாதிரித்தேர்வு - (செய்யுள், இலக்கணம்)

அலகு - 3 கால அளவு (15) மணி	வ. எண்	ஆசிரியர்	தலைப்புகள்	நேரப்பங்கீடு (நிமிடங்கள்)
	5.	திருநாவுக்கரசர்	தேவாரம் - ஆறாம் திருமுறை - திருமறைக்காடு	18 hours
	6.	பெரியாழ்வார்	நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம் - திருமொழி (4-ஆம் பத்து முதல் திருமொழி)	
	7.	-	தஞ்சை வெள்ளைப் பிள்ளையார் குறவஞ்சி (1 -10)	
	8.	-	நந்திக்கலம்பகம் (93 - 109)	
	வ. எண்	இலக்கணம்	நூல் வெளியீடு	
	1.	தொகைநிலைத் தொடர்	சொ.பரமசிவம் நற்றமிழ் இலக்கணம் பட்டுப் பதிப்பகம் 12-69-32வது தெரு "ஐ" பிரிவு, அண்ணாநகர் சென்னை - 600 040	
	2.	தொகா நிலைத் தொடர்		

3. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு காட்டும் அறிவியல்

- முனைவர் ம. சித்ரகவு

இலக்கியம் என்பது வெறும் இன்பச் சுவைக்காக மட்டும் படைப்பதல்ல. பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் சிந்தனை வளத்தையும் கண்டுபிடித்த கண்டுபிடிப்புகளின் உலகளாவிய பார்வையும் உள்ளடக்கியதே இலக்கியம் எனலாம். பழந்தமிழனின் அறிவியல் சிந்தனை என்பது அணுவில் தொடங்கி அண்டம் வரை பரவிக் கிடக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பண்டைய தமிழனின் கனவே இன்றைய அறிவியலின் முன்னேற்றம். அன்று நிலங்களை ஐவகையாகப் பிரித்து அந்நிலங்களின் தன்மைக்கேற்ப அந்நிலங்களுக்குப் பெயரிட்டனர். நீரின் தன்மையை ஆராய்ந்து அறிந்தனர். காற்று செல்லும் திசையறிந்து காற்றிற்கும் பெயரிட்டனர். வானியல் அதிசயங்களை ஆராய்ந்து குறித்தனர். நெருப்பின் தன்மையை உணர்ந்தனர். இவ்வாறு உலகில் மாற்றங்களால் ஏற்படக்கூடிய அறிவியல் தொழில்நுட்பத்தை அறிந்து ஆராய்ந்து அது மனித வாழ்விற்கு எவ்வாறு நலம் பயக்கும் என்பதை உணர்ந்து பல பாடல்கள் இயற்றினர் அவ்வாறு பழந்தமிழர் கண்ட அறிவியல் சிந்தனைகள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பரவிக் கிடப்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு

தமிழகத்தில் சங்கம் மருவிய காலத்தில் இயற்றப்பட்ட 18 நூல்களைப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியான வெவ்வேறு புலவர்களால் பாடப்பட்டவை. நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஏலாதி, பழமொழி நானூறு, ஆசாரக்கோவை, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி ஆகிய பதினொன்று நூல்கள் அறநூல்களாகவும், ஐந்திணை ஐம்பது, திணைமொழி ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கார் நாற்பது கைந்நிலை ஆகிய ஆறு நூல்கள் அகத்திணை நூல்களாகவும், களவழி நாற்பது ஒரு நூல் புறத்திணை நூலாகவும் பகுக்கப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் அடியளவிலும், கருத்தளவிலும் பகுக்கப் பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

அணுவியல்

இன்றைய உலகத்தை அறிவியல் உலகம் என்றே சொல்லலாம். அந்த அளவிற்கு அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் உலகளாவிய வியப்பையும் சாதனையையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டே வருகிறது. இயற்பியலில் ஒரு பிரிவாக விளங்குவது அணுவியல். தற்கால அறிவியல் வரலாற்றில் பெரு வளர்ச்சி பெற்று இருப்பது அணுவியலாகும். முதலில் "அணுவைப் பிளக்க இயலாது" என்று சில ஆராய்ச்சி தெரிவித்தது. பின்னர், ஓர் அறிஞர் அணுவைப் பிளக்க இயலும் என்ற புதிய கருத்தை வெளியிட்டார். இன்றைய இந்த ஆராய்ச்சியைப் பல நூற்றாண்டுகள் முன்பே நம் தமிழர்கள் கண்டுபிடித்தனர் என்பது தமிழனுக்கே உரிய பெருமை யாகும். இதனை மெய்ப்பிக்கும் விதமாக,

“அணுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்”

என ஒளவையாரும் ஓர் அணுவினைச் “சத கூறிட்ட கோணினும் உளன்” எனக் கம்பரும் பாடியதன் வழி அணுவைப் பிளக்க முடியும் என்பதை பண்டைய தமிழர் அறிந்திருந்தனர். ஒரு பருப்பொருளைத் தொடர்ந்து பகுத்துக்கொண்டு சென்றால் வரும் சிறு பகுதியை அணு என்பர். அந்த அணுவையே துளைக்கக்கூடிய மிகுந்த ஆற்றல் உடையது குறள் என்பதை இவ்வளவு வலிமையாகவும் அறிவியல் நுட்பத்துடனும் சொன்ன பெருமை ஒளவைப்பிராட்டியைச் சாரும் எனலாம்.

மருத்துவம்

நோய்களைக் குணப்படுத்தும் அறிவியல் கலையை மருத்துவம் என்பர். மருத்துவம் என்பதற்கு “வைத்தியம், பரிசாரம், மருந்து, ஒரு வகையாழ்” (ப.557) எனச் செந்தமிழ் அகராதி விளக்கம் தருகின்றது. நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்பது பழமொழி. மருத்துவம் என்பது உடல்நோயை மட்டுமல்ல மனநோயையும் போக்கவல்லது. மருத்துவர் முதலில் உடலில் ஏற்பட்டுள்ள நோயைக் கண்டறிந்த பின்பே அதற்கேற்ற மருத்துவத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை வள்ளுவப்பெருந்தகை ஈராயிரம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பே கூறியிருப்பதை,

“நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”

(குறள். 948)

என்றும் நோயை முழுமையாகத் தீர்க்க வேண்டுமானால் உடலில் வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் ஆகிய மூன்றும் உடலில் சமநிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பதை,

“மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று”

(குறள். 941)

என்றும் கூறுகிறார்.

மேலும், நம் முன்னோர்கள் நொறுங்கத் தின்றால் நூறு வயது என்பர். அதாவது உணவுப்பொருட்களை நன்கு மென்று தின்றல் என்பது பொருள். அதற்கு பல் பலம் அவசியம். நம் முன்னோர்கள் பற்கள் உறுதியாகவும், தூய்மையாகவும் இருக்க ஆலமரத்து குச்சியிலும், கருவேலமரக் குச்சியிலும் பல்துலக்கியுள்ளனர் என்பதை, “ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி / நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி” என்ற பழமொழி உறுதி செய்யும் வகையில் ஆசாரக்கோவையில் அதிகாலையில் எழுந்து பல்சுச்சியைக் கொண்டு பல்துலக்க வேண்டும் என்பதை, “நாளந்தி கோல்தின்று கண்கழீஇத்.....” (ஆசார. பா.எ.9) என்ற வரிகளில் குறிப்பிடுவதன் வழி பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மனித நலன்பேணும் மருத்துவமுறையை அறிந்து இருந்தன என்பது புலனாகின்றது.

அளவை முறை

தமிழன் கண்டுபிடித்த கண்டுபிடிப்புகளில் மிகவும் இன்றியமையாததும் வணிகத்திலும் பிற துறைகளிலும் சுட்டாயம் தேவைப்படுவது அளவை முறைகள் ஆகும் அளவை முறைகளில் பல அளவைகள் இருப்பதை, “அளவை நிறுத்தளத்தல், ஆகும் அளவை முறைகளில் பல அளவைகள் இருப்பதை, “அளவை நிறுத்தளத்தல், பெய்தளத்தல், சார்த்தியளத்தல், நீட்டியளத்தல், தெறித்தளத்தல், தேங்கமுகத்தளத்தல், எண்ணியளத்தல் என ஏழு வகைப்படும். பின்னும் அளவை எண்ணல், எடுத்தல்,

முகத்தல், நீட்டல், தெறித்தல் என ஐவகைப்படும். பின்னும் காட்சி, அனுமானம், அருந்தாபத்தி, ஆகமம், உவமானம், அபாவம், சம்பவம், ஐதீகம் என எட்டு விதம் (அபிதான சிந்தாமணி, ப. 130) என்பதன் வழி பல்வகையான அளவை முறைகள் இருப்பதை உணர முடிகின்றது. அவ்வகையில் நாலடியாரில் 'நாழி' என்ற தானியங்களை அளக்கும் அளவை இருந்ததை.

“தோற்றம் சால் ஞாயிறு நாழியா வைகலும்
கூற்றம் அளந்து நும் நாள் உண்ணும்”

(நாலடி.பா.7 -1, 2)

என்ற பாடலின் வழி நாள்தோறும் தானியத்தை அளந்து பயன்படுத்தினர் என்பது புலனாகின்றது. “ஆற்றில் போட்டாலும் அளந்து போடு” என்பது பழமொழி அதோடு மட்டுமல்லாமல் தன் வாழ்நாளில் சிறந்த அறம் எனப்படுவது பசிப்பிணி நீக்குதல் அதை உணர்த்தும் வகையில் இம்மி அளவாவது பிறருக்குக் கொடுத்து உண்ண வேண்டும் என்பதை “இம்மி அரிசித் துணையானும் வைகலும் நும்மில் இயைவ கொடுத்துண்மின்” (மேலது. 94) இம்மி என்பது எண்ணலளவையாகும். இதுபோலவே ஒன்றை நான்காகப் பிரித்தால் கால் என்ற அளவுமுறை வரும். இதனை “வருவாயுள் கால் வழங்கி வாழ்தல்” (திரி.பா. 21-1) என்ற அடிகளில் கால் என்ற அளவைமுறையைப் பண்டைய காலத்தில் பயன்படுத்தியது விளங்கும். கால் அளவில் பாதி அரைக்கால் அளவு. இவற்றை “புள் அரைக்கால் விற்பேம் எனல்” (பழமொழி, பா. 132 - 4) பாடல் அடி விளக்குகின்றது.

மேலும் தமிழர்கள் நீளத்தை அளக்க “சாண்” என்ற அளவை பயன்படுத்தினர். 12 விரற்கட்டை 1 சாண் எனப்பட்டது. இதனை “சாண் ஒரு முழத்தில் சரிபாதி உலக அங்குலம்” (WWW.tam.wikipedia.org) ஆகும். இத்தகைய சாண் என்ற நீட்டலளவையை “முழம் குறைப்பச் சாண் நீளமாறு” (பழமொழி 211.4) என்றும் “முழ நட்பின் சாண் உட்கு நன்று” (மேலது 386, 4) என்றும் கூறுவதன் வழி முழம் என்ற அளவு குறையும் போது சாண் அளவு மாறும் என்ற அளவைமுறையை அன்றே அறிந்திருந்தனர். அதோடு அளவைமுறையின்வழி “நீண்ட நாள் உள்ள முழம் போன்ற தீய நட்பைக் காட்டிலும் அதனின் குறைந்து சாண் நட்பு நன்மை தரும்” என்ற சிறந்த நீதியையும் கற்றுக்கொடுத்து வாழ்வாங்கு வாழ வழி வகுத்தனர்.

அளவை கணக்கிட்டு அறிந்ததோடு நாட்களையும் ஆண்டுகளையும் பருவம் அறிந்து பிரித்தனர். அவ்வகையில் யாமம் போன்ற பொழுதுகளை நாழிகைகள் கொண்டு கணக்கிட்டதையும் ஆண்டுகளைக் கொண்டு ஊழிகளைக் கணக்கிட்டதையும்.

“ஊழியும் யாண்டு எண்ணி யாத்தன் யாமும்
நாழிகையானே நடந்தன.....”

(நான்மணி. 71.1-2)

என்ற வரிகளின்வழி அறியமுடிகின்றது. மேலும் அன்றைய காலகட்டத்திலேயே நாட்களும் மாதங்களும் கணக்கிடப்பட்டதை, தலைவியைப் பிரிந்து தலைவன் சென்ற நாட்களை சுவரில் குறித்துத் தொட்டு எண்ணுவதால் என் விரல்கள் தேய்ந்துவிட்டன என்று தலைவி கூறியதை (குறள். 1261) விளக்குகிறது இக்கருத்தை, “... மெல்விரலில் நாள் வைத்து.....” (நாலடி. பா. 394) என்ற வரிகளும்.. “-மெல்விரலும் நாள் இழைந்த எண் மிக்கு நைந்து” (தி.மா.நூ.99) வரிகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

உண்ணும் முறையில் அறிவியல்

மனித நலம் பேண உணவு மிகவும் இன்றியமையாதது. இதையே உணவே மருந்து என்பர். இதனை பழமொழி நானூற்றில் “... நயவிய ஊண் இன்றி ஆகாது உயிர் வாழ்க்கை” (பழ.பா. 400) என்ற அடியில் “நயவிய ஊண்” என்ற சொல்லில் பொருள் தேர்ந்தெடுத்த நல்ல ஊட்டச்சத்துள்ள உணவு என்று பொருள். ஆக தேர்ந்தெடுத்த உணவுகளை உண்ணுவதோடு, உடலுக்கு ஒவ்வாத உணவுகளை நீக்கி உண்பவன் நோயின்றி வாழ்வான் என்பதை “காத்து உண்பான் காணான் பிணி” (சிறுபஞ். பா.5) என்றும் கூறுவதன்வழி தனக்கான உணவுகளைத் தேர்ந்தெடுத்து உண்ண வேண்டும் என்றும் கிடைத்ததே போதும் என்றும் இலவசமாகக் கிடைக்கிறது என்றும் உணவுப்பொருட்களை உண்டால் நோயோடு கூடி வாழ்வோம் என்பதும் திண்ணம்.

உணவு உண்ணும் போது கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்து உண்ண வேண்டும். ஆடாமல் நான்கு புறங்களிலும் வேடிக்கை பார்க்காமல், பேசாமல் உணவுப் பொருளை சிந்தாமல் உண்ண வேண்டும் என்பதை ஆசாரக்கோவை 20 ஆவது பாடல் உணர்த்துகிறது. மேலும் நின்று கொண்டும் திறந்த வெளியிலும் கட்டிலில் அமர்ந்த படியும் தேவைக்கு அதிகமாகவும் உண்ணக்கூடாது என்பதை ஆசாரக்கோவை 23-வது பாடல் விளக்கம் அளிக்கின்றது.

விரதம் இருப்பது உடல் நலனை மேம்படுத்தும். “உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே” (திருமந். 724) என்கிறார் திருமூலர். இதனை வள்ளுவப்பெருந்தகை,”

“மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின்”

(பா. குறள் 942)

என உண்ணாவிரதத்தால் ரத்தம் தூய்மை அடைதல், மூளையின் செயல் திறன் அதிகரித்தல், இதய நோய் வராமல் தடுத்தல் மற்றும் சரியாதல், ஜீரண மண்டலம் சரிவர இயங்குதல் போன்ற நன்மைகள் ஏற்படும். இதையே “எல்லோருடைய உடலிலும் புற்றுநோய் செல்கள் தங்களைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் போது தான் உடம்பில் கட்டிகள் தோன்றி உயிர்க் கொல்லிகளாக மாறுகின்றன. உண்ணாவிரதம் இருக்கும் போது உடலில் உள்ள கெட்ட செல்கள் எப்போதும் இந்த புதிய சூழ்நிலைக்கு ஒத்துப் போகாமல் இறந்து விடுகின்றன” (பா. மணிகண்டன், பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் அறிவியல், ப. 119) என்று இவ்வரிகள் விரதத்தின் பலனை உணர்த்தி நிற்கின்றன. இதனை வள்ளுவப் பெருந்தகை உண்ணா நோற்பார் பெரியர் ...” (குறள். 160) என்றும், “சிறந்து மிக உண்ணார்...” (ஆசாரம் 23.2) எனத் தேவைக்கு அதிகமாக உண்ணக் கூடாது என ஆசாரக்கோவையும் விளக்குகின்றது.

இன்றைய காலம் தாய்ப்பாலின் நன்மையை உணராத காலம். குழந்தைக்கு தாய்ப்பால் இல்லை என்றால் குழந்தைக்கு நோய் எதிர்ப்பு சக்தி இல்லாமல் போய்விடும் என்பதை அன்றைய காலகட்டத்தில் பழந்தமிழர்கள் உணர்ந்ததால் “வயிறார தாய் முளை உண்ணாக்குழவியும்...” (திரி.பா. 84) என்ற பாடல் அடிகள் விளக்குகிறது. தாய்ப்பால் இல்லா குழந்தைகள் ஊட்டச்சத்து குறைபாட்டால் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி இல்லாமல் இருப்பதோடு வருங்கால சந்ததிகளின் ஆரோக்கியமின்மைக்கு வழிவகுக்கும் என்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

விழாக்களின் வழி அறிவியல்

கார்த்திகை மாதத்தில் தமிழகத்தில் மழைக்காலம் முடிந்திருப்பதால் அக்கால கட்டங்களில் குளிர்காற்று வீசும் காலமாகும். இக்கார்த்திகை மாதத்தை இலக்கியத்தில் கூதிர் காலம் என்பர். இக்காலத்தில் கொசு போன்ற நுண் கிருமிகளின் தாக்குதல் மிகுதியாக இருக்கும். ஆகவே கார்த்திகை மாதத்தில் நல்லெண்ணெய் விளக்கெண்ணெய், பருத்தித் திரி போன்றவற்றில் தீபம் ஏற்றுவதால் அதன் புகை நுண்கிருமிகளைக் கொள்ளும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. ஆகவே கார்த்திகை மாதத்தை தீபத்திருநாள் மாதமாக பழந்தமிழர் கொண்டாடியதை,

“நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவர் இட்ட

தலை நாள் விளக்கின் தகை உடைய ஆகீப்

புலமெல்லாம் பூத்தது தோன்றி”

(கார் நாற்பது, பா. 26)

என்றும்,

“கார்த்திகைச் சாற்றில் கழிவிளக்குப் போன்றனவே”

(களவழி, பா.17.3)

என்ற பாடல் அடிகளின் வழி கார்த்திகை நோன்பு கொண்டாடியதை உணர முடிகின்றது.

இதுபோல கிருமி நாசினியாக பசுஞ்சாணத்தைப் பயன்படுத்தினர் என்பதை, “ஆப்பி நீர் எங்கும் தெளித்துச் சிறுகாலை..... (பா.எ.46)” என்ற வரிகளின்வழி அறியலாம். இன்றும் கிராமப் புறங்களில், பெண்கள் பசுஞ்சாணம் தெளித்து வீட்டைச் சுத்தம் செய்து பின், தன் பணிகளைச் செய்கின்றனர். பசுஞ்சாணம் கிருமிநாசினியாகப் பயன்படுவதால் நோய்க்கிருமிகள் இல்லாமல் நலமாக வாழ வழிவகுக்கும் என்பதை நம் முன்னோர் கண்ட அறிவியல் எனலாம்.

நிலத்தின் தன்மை

பழந்தமிழர் நிலத்தின் தன்மையை உணர்ந்து நிலத்தை ஐந்து வகையாகப் பிரித்து மலைப்பகுதியை குறிஞ்சி நிலமாகவும், காட்டுப்பகுதியை முல்லை நிலமாகவும், வயல் பகுதியை மருதநிலமாகவும், நெய்தல் நிலத்தை கடல் பகுதியாகவும், குறிஞ்சியும் முல்லையும் முறைமையில் திரிந்து பாலை நிலமாகக் கொள்ளப்பட்டது. நில அமைப்பை வைத்து பெயர் இட்டது மட்டுமல்லாமல் நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப தொழில் செய்தும் கட்டிடம் அமைத்தும் வாழ்ந்தனர். உவர் மண் உள் கொதிப்புடையது. அந்த மண்ணில் கட்டிடம் கட்ட சுவர் அமைத்தால் அது உதிர்ந்துவிடும் என்பதை,

“சுவர் நிலம் செய்து அமைத்துக் கூட்டியக் கண்ணும்

உவர் நிலம் உட்கொதிக்குமாறு”

(பழ. 144)

என்ற பாடல் வரிகளின் வழி மண்ணின் தன்மையை அறிந்திருந்தனர் என்பது புலப்படும்.

வானியல் அறிவு

மின்னலின் ஒளியையும், கதிரவனின் ஒளியையும் உற்றுப் பார்த்தால் கண்கள் பாதிக்கும்.

“மின்னொலியும் வீழ்மீனும்.....

தம்மொளி வேண்டுவோர் நோக்கார் பகல்கிழவோன்
முன்னொளியும் பின்னொளியும் அற்று”

(பா.எ.51)

என்ற வரிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. கடல் நீர் ஆவியாகி வானத்திற்குச் சென்று மேகங்களைத் திரட்டி மழையாகப் பொழிகிறது என்ற அறிவியல் செய்தியை, “எல்லை தருவான் கதிர் பருகி ஈன்றகார்” (தி.மா.நூ.105) என்றும் மேகம் தனக்குரிய நீரைக் கடலிலிருந்து பெறுகிறது என்பதை, “விரிதிரை வெள்ளம் வெறுப்பப் பருகி” (கார்.33) என்றும், “கருநிறமுடைய மேகமானது கடல்நீரைப் பருகியமையால் ஐந்து நிறங்களை உடைய வானவில்லில் எழுதிவைத்தாற் போன்று நான்கு திசைகளிலும் பரவி இடி இடித்துப் பெய்யும். மழை பெய்யும் முன் வானவில் தோன்றும்” (தி.மா.நூ.104) என்ற செய்தியை எடுத்தியம்புகின்றது.

ஆக நம் பழந்தமிழர்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்ததோடு, இயற்கையின் அறிவியல் தன்மையையும், தட்ப வெட்ப நிலைகளையும், உடல் நலம் பேணும் முறைகளையும் அறிந்திருந்தனர். இன்றைய சமுதாயத்தினராகிய நாம் நம் முன்னோர் வகுத்த வழியில் நடந்து இயற்கை காப்போம். மனிதநலம் பேணி வாழ்வாங்கு வாழ்வோம். வாழ்க தமிழரின் அறிவியல் அறிவு. ஒங்குக தமிழர் புகழ் எந்நாளும்.